

[Christmas Møller.]

Besked. Derfor er det naturligt for mig at give den.

Paa Østerbrogade er Nr. 19, 21 og 23 — det er Ejendommene, som, naar man gaar mod Nord ud ad Østerbrogade, ligger paa venstre Haand fra Dosseringen til Ryesgade — eksproprieret af Kommunen. Man har gjort det paa en saadan Maade, at man overhovedet ikke kan forstaa, at en saa højt anset Institution som „Bikuben“ vil have med Sagen at gøre. Man eksproprierer Ejendommene saaledes, at Ejerne overhovedet intet aner om hele den Finansieringsplan, der var Tale om, ikke faar noget at vide derom, før Sagen er gaaet i Orden. Ejerne selv tilbyder at bygge Ejendommene om. Ekspropriationen foretages for at faa Gaden udvidet — jeg kommer senere med en Bemærkning herom —, Ejerne tilbyder at bygge Ejendommene saa meget længere inde, at Gaden kan blive udvidet — det interesserer ikke Københavns Kommune, det interesserer ikke med Hensyn til dette Husleje- eller Boligforhold. Det interesserer ikke det fjerneste, at en af Lejerne, netop en handlende, netop en, som staar inden for Tekstilbranchen, har lejet sin Butik indtil 1940. Han siges op, vistnok til Oktober Flyttedag i Aar eller i hvert Fald i den allernærmeste Fremtid. Det interesserer ikke Københavns Kommune eller Indenrigsministeren det fjerneste! Det interesserer ikke alle dem, som vil værne Butiksljerne mod saakaldte graadige Ejere!

Og her er Forholdet oven i Købet det, at for en nogenlunde jævnt begavet Mand — altsaa for mig selv — er det overhovedet ikke til at forstaa; hvad den Ekspropriation skal være godt for; thi hvis det er saaledes, at man skal ekspropriere videre, nemlig ekspropriere fra Ryesgade til Trianglen, saa skal man ekspropriere een Ejendom, som har en Ejendomsskyld paa 640 000 Kr., en anden, som har en Ejendomsskyld paa 155 000 Kr., og en tredie, som har en Ejendomsskyld paa 535 000 Kr. Jeg troede, Københavns Kommune sad daarligt i det; jeg troede, det var Indenrigsministerens Opgave at sørge for, at den ikke brugte Penge, som det ikke var nødvendigt at bruge.

Her er altsaa Tale om at benytte 1—1½ Mill. Kr. til Ekspropriation af Ejendomme — saa vidt man kan skønne det — alene til en Gadeudvidelse, som *vel* kan være behagelig, som kan være rar; men brede Landeveje, brede Veje og brede Gader er Luksus. Forholdet er altsaa det,

at man smider en Række Lejere paa Gaden, at man fra den socialistisk styrede Kommunes Side overhovedet ikke interesserer sig for Butiksljerne.

Og nu Ekspropriationen paa Østergade og Købmagergade! Det er jo ogsaa de smaa Butikkers Indehavere, der trænger til Beskyttelse, som man her har tænkt paa; det er jo ogsaa de Stakler, som graadige Grundejere kan forfølge. Her ved Østergade og Købmagergade eksproprierer den samme Kommune hen over de paagældendes Hoveder, idet den slutter Alliance, kan man sige, med et af vore største kapitalistiske Foretagender, et af de tre største Stormagasiner, vi har. Ejeren af en mindre Grund tilbyder at flytte sin Ejendom tilbage og bygge selv for at blive paa det Sted, hvor Firmaet har ligget vel i 100 Aar. Men hvad interesserer det, om det skal flytte andetsteds hen og betale højere Leje — hvad interesserer det? Nej, Kommunen eksproprierer væk og bryder sig fejl om, at den smider Folk ud — enten de saa er Ejere eller Lejere.

Derfor maa jeg virkelig have Lov til at sige, at set paa Baggrund af Dansk Textil Unions Formands Erklæring om, at i Provinsen er det gaaet fortrinligt, set paa Baggrund af, at der i Provinsen i de store Byer som Odense, Aarhus, Aalborg og en Række andre efterhaanden hersker nøjagtig de samme Forhold som her i København, set paa Baggrund af, at det, man kræver gennem denne Lovgivning, udelukkende er en Undtagelseslovgivning for nogle ganske enkelte, en Lovgivning, som skal være Nøglen til en almindelig Husleje- og Butiksløvgivning, idet man, naar det offentlige først har lagt sin Haand herpaa, vil sige, at saa kan man godt gaa videre, thi der vil ingen Væsenforskel være mellem det at blande sig i en Vares Pris og det at blande sig i en Butiks eller en Boligs Pris — set paa Baggrund heraf, naar man tager alt dette i Betragtning, vil en Lov som den foreslaaede paa et stort og vigtigt Omraade betyde et voldsomt Indgreb, som vi fra vor Side under ingen Omstændigheder vil være med til. Derfor vil det gaa Ministeren med dette Lovforslag, som det gik ham sidste Aar: Der bliver ingen Bukser af det Skind. Og jeg haaber i Sandhed for Landet, at det maa gaa paa samme Maade med Ministerens øvrige Lovgivning.

Rager: Er der noget her i Verden, hvis Taalmodighed man stiller store Krav til, er det det Papir, paa hvilket Rigsdagens Betænkninger trykkes, særlig den Del af